

Utah - Dobeš, Pavel

1. Když stín nad strží v Utahu skrývá rokli přes polední žár,
je slyšet zdola ozvěnou, jak kouleми když práskne biliár,
a pak ten stále stejný zvuk, když teče voda
a chce se věřit, že se to zas jednou poddá,
že není důvod utopit se,
tak uplývá nám láska po večerech už dlouhý měsíce.
2. V coloradských horách dravý orl z nebe náhle slít',
uklouzla mu křídla a dolů musel bez padáku jít,
to prostě přijde den, kdy ztratíš všechnu páru,
jednou nás to sejme v nějakým baru,
padneme na podlahy mramorové,
protože jsme, jak ty říkáš, sračky a kořalové.
3. Když jsme spolu, láska moje, to první léto sloužili,
v srdcích plno nepokoje a v polích zrálo obilí,
čtyři stěny panelové,
a ty mě strčíš do přihrádky "sračky a kořalové".
- R: Jestlipak víš, co k nám táhne mladý ženský,
když makáme, tak proč na plný pecky,
jsi jak za Marie Pujmanové,
myslíš si proto, že jsme, láska moje, sračky a kořalové?
- R: Víš, proč nás vidíš jako šmouhu v rychlejších autech jet
a proč nás vnímá celý tenhle svět
jen jako články novinové,
myslíš proto, že jsme, láska moje, sračky a kořalové?
- R: Proč jsme schopni vrátit toky řek,
do kosmu létat i k pólům, kde je led,
stavíme ledoborce atomové
myslíš si proto, že jsme, láska moje, sračky a kořalové?
- R: A proč se posmíváme nemocem a smrti
a času, který všechno kolem drtí
pěstí ručky hodinové,
protože jsme, prcko moje, sračky a kořalové ...